

ผลของการสอนแบบการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและ
ความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 *

The Result of Participatory Learning on English Learning Achievement
and Group Working Ability of Prathomsuksa 6 Students

ภัทรรวดี สีสด **

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 2) ศึกษาความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านในลือค อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คนที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและแบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการสอนโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ความสามารถในการทำงานกลุ่ม

Abstract

The purposes of the research were to: 1) compare English learning achievement of Prathomsuksa 6 students by applying participatory learning concept, and 2) examine group working ability of Prathomsuksa 6 students before and after using applying participatory learning concept. The research samples were 25 students at Ban Nailock School, Bang Saphan District, Prachuap Khiri Khan Province, purposively selected from one class of

* เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์แก่ผู้ที่สนใจ

** นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี สถานที่ทำงาน: โรงเรียนบ้านในลือค ตำบลทองมงคล อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์, อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.สุมาลี พงศ์ติยะไพบูลย์

Prathomsuksa 6 students in academic year 2010. The research tools consisted of an English teaching plan applying participatory learning concept for Prathomsuksa 6 students, an English achievement test, and a form for evaluating group working ability. The data were analyzed by using mean, standard deviation, and t-test dependent.

The research results were as follows: 1) English learning achievement of Prathomsuksa 6 students after being taught by applying participatory learning concept was higher than that existing before, with statistical significance at .05 level, 2) Group working ability of Prathomsuksa 6 students taught by applying participatory learning concept was significantly higher than before.

Key Words: Participatory Learning, English Learning Achievement, Group Working Ability

บทนำ

การจัดการศึกษาของประเทศไทยได้ปรับปรุงให้มีความสอดคล้องกับความก้าวหน้าทาง วิทยาการ และการเคลื่อนไหวของโลกปัจจุบัน การเรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เป็นการเรียนในกลุ่มสาระที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจ และใช้ภาษาอังกฤษในการแลกเปลี่ยนการนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้อย่างดีเยี่ยม (กรมวิชาการ, 2544 : 4)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิต ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การที่ผู้เรียนจะมีทักษะทั้ง 4 ทักษะได้นั้น ต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี และมีโอกาสได้ใช้ทักษะเหล่านี้ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง และเมื่อพิจารณาทักษะทั้ง 4 ทักษะแล้ว ทักษะการฟัง และการพูด เป็นทักษะที่มีความจำเป็นและมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน จากการศึกษาของวันชัย วัฒนวิทย์ (2546 : 13) ที่กล่าวว่า ครูจำเป็นต้องยึดหลักธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา ในการเรียนภาษานักเรียนควรเริ่มเรียนจากทักษะการฟังก่อนแล้วจึงฝึกพูด ส่วนการอ่านและการเขียนเป็นขั้นตอนที่ควรฝึกหลังจากนักเรียนสามารถฟังและพูดได้ดีพอสมควรแล้ว เกวลิน เฟื่องจันทร์ (2546 : 23) ยังกล่าวไว้ว่า ความสามารถในการพูดนั้น นอกจากจะต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาแล้ว ต้องสามารถวิพากษ์วิจารณ์โดยสื่อความคิดที่ต้องการออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างคล่องแคล่วได้ในทุกๆ เรื่อง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในประเทศไทย ทักษะการพูดเป็นปัญหาที่สำคัญ เนื่องจากสภาพแวดล้อมในสังคมไทยยังไม่เอื้อให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้มากนัก

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่มีความสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ ซึ่งกระทรวง ศึกษาธิการ ได้ติดตามผลและดำเนินการวิจัยตลอดมา ผลการศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่สามารถส่งเสริมให้สังคมไทยก้าวไปสู่สังคมความรู้ได้ โดยพบว่า นักเรียนยังไม่สามารถรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร และค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่หลากหลายในยุคสารสนเทศได้ (กรมวิชาการ, 2544 : 1) นักเรียนไทยส่วนใหญ่ถึงแม้จะเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาสามารถท่องจำกฎเกณฑ์และข้อยกเว้นต่าง ๆ ในไวยากรณ์ได้เป็นอย่างดี แต่ไม่สามารถพูดโต้ตอบกับเจ้าของภาษาให้เข้าใจได้ เนื่องจากขาดการพัฒนาตนเองในด้านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และจากการรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนบ้านในลือค (โรงเรียนบ้านในลือค, 2553) ที่ผ่านมาได้พบกับจุดด้อยที่ควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาในด้านของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 2 นั้นมีระดับต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 23

จากสภาพปัญหาดังกล่าวพบว่า สาเหตุที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำสืบเนื่องมาจากนักเรียนไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษกับผู้สอนที่มีความสามารถทางภาษาอย่างแท้จริง นอกจากนั้นยังเกิดความไม่คุ้นเคยกับเนื้อหาสาระที่เรียน นักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่สนใจเรียน ไม่เห็นคุณค่า และประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหามีความยากเป็น สิ่งใหม่สำหรับตัวนักเรียน และนักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย ขาดทักษะการ เรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม และไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ จึงเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ต้องได้รับการปรับปรุง (โรงเรียนบ้านในลือค, 2553)

แนวทางการแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษคือ การแสวงหาแนวทางหรือวิธีสอนใหม่ ๆ เข้ามาใช้ปรับปรุงคุณภาพการสอน เพื่อให้การสอนภาษาอังกฤษบรรลุ เป้าหมายดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างมีความหมาย ซึ่งจะส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี (จิศนา แซมณี, 2545)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนควรให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ มีส่วนร่วมในการเลือกตัดสินใจแก้ปัญหาสิ่งที่สำคัญ ในการจัดการเรียนการสอนคือ ต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วม สร้างความตระหนักหรือความคิดให้เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน อาจเป็นการจำลองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนสามารถเผชิญกับสถานการณ์โดยไม่ใช่เป็นเพียงการบอกเล่าจากครูเพียงฝ่ายเดียว การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจะทำให้เกิดความคิดเชื่อมโยงระหว่างความรู้กับประสบการณ์เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและยอมรับได้

แนวคิดของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้นมีความสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (participatory learning) ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยเกิดจากความเชื่อที่ว่า การ

เรียนรู้ของคนเป็นกระบวนการสร้างความรู้ด้วยตัวของนักเรียนเอง โดยมีผู้สอนจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนเกิดการสร้างความรู้มากกว่าการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนสู่นักเรียนเพียงอย่างเดียว ดังนั้นกระบวนการสร้างความรู้จึงต้องอ้างอิงจาก ประสบการณ์ของนักเรียน เป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนเป็นฝ่ายกระทำอันจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความรู้ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง การเรียนรู้ลักษณะนี้จึงย้าถึงลักษณะทางสังคม ของการเรียนรู้ที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง และระหว่างนักเรียนกับผู้สอน ทำให้เกิดการขยายเครือข่ายการเรียนรู้ออกไปอย่างกว้างขวาง การนำการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยอาศัยหลักการที่ว่าความรู้ความจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในโลกถูกค้นพบใหม่เสมอ ๆ ความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในสังคมเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา นักเรียนจึงต้องเรียนรู้วิธีที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจะช่วยเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริง เพราะลักษณะของการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติ ได้ทำงานกลุ่มโดยผู้เรียนต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

ในกระบวนการของการทำงานกลุ่มให้มีประสิทธิภาพนั้นไม่เพียงแต่เป็นการแบ่งกลุ่มนักเรียนแล้วปล่อยให้นักเรียนดำเนินการทำงานกันเป็นกลุ่ม ๆ เพียงลำพัง ผู้สอนต้องเป็นผู้ให้ความรู้ และแนะแนวทางให้นักเรียนรู้และเข้าใจว่าวิธีการทำงานกลุ่มที่ดีนั้นควรปฏิบัติอย่างไร เมื่อผู้เรียนเข้าใจแล้วผู้สอนจึงควรเริ่มให้อิสระกับนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม จากการได้ทำงานกลุ่ม นักเรียนจะสามารถวิเคราะห์ปัญหาระหว่างการทำงานและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งนักเรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ ทักษะการบริหาร การจัดการการเป็นผู้นำ ผู้ตาม และที่สำคัญเป็นการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียนมากที่สุดวิธีหนึ่ง อีกทั้งการที่นักเรียนมีโอกาสร่วมกันคิด และตัดสินใจในการทำงาน ให้ความช่วยเหลือเอื้อเฟื้อต่อกันระหว่างการทำงาน จะทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนในกลุ่มอีกด้วย การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มของนักเรียนจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อย ๆ เป็นระยะเวลาต่อเนื่องกันเพื่อให้เกิดความชำนาญ และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนความเป็นประชาธิปไตย ฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกันฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุขช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ต่อครู ต่อสถานศึกษา และต่อสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2550 : 1-25)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมาประยุกต์ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านในลือค อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

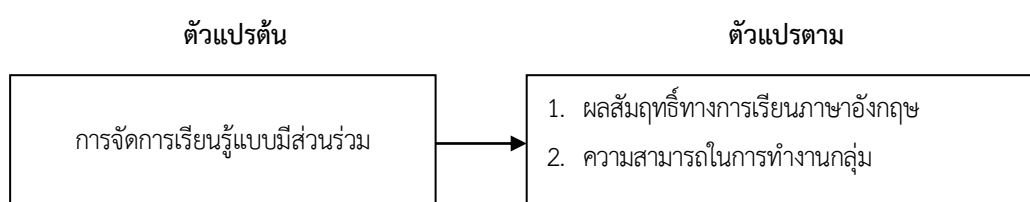
สมมติฐานการวิจัย

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการเรียนโดยใช้การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสูงกว่าก่อนการเรียน
2. ความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองโดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาที่เหมาะสมกับนักเรียนและสอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2551 และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรต้น ได้แก่ แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของDeweyian และตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานกลุ่มตามแนวคิดของ Woodcock ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองในรูปของ One Group Pretest - Posttest Design ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านในลือค ตำบลทองมงคล อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 50 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้จากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผน ๆ ละ 4 ชั่วโมง รวมใช้เวลาสอน 24 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. แบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 แผนการเรียนรู้

1.1 ศึกษาหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ และ แบบเรียน ภาษาอังกฤษ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.2 สังเคราะห์ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

1.3 ศึกษาหลักการ วิธีการสร้างแผนการสอนจากเอกสารและดำเนินการสร้างแผนการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

1.4 สร้างแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ทั้งหมด 6 แผนการเรียนรู้

1.5 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพ ความถูกต้อง ความชัดเจน ความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้กับจุดประสงค์ และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าเท่ากับ 1.00

1.6 นำข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงจากนั้นจึงจัดพิมพ์แผนการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ปรับปรุงแล้ว เพื่อนำไปผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการวิจัยต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ จากหนังสือและตำราต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน (Richey, 1986 : 132-181, อ้างถึงใน กัญจนา ลิขิตรัตนศิริกุล, 2542 : 292-298) ตามหลักเกณฑ์การวัดเบื้องต้นของวุฒยา วิชาลาภรณ์ (2541 : 12-13)

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแบบปรนัย 4 ตัวเลือกให้มีความยากง่ายสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ และด้านการวัดและการประเมินผล

2.4 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และปรับปรุงข้อสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในด้านของการเรียงลำดับของตัวเลือกให้ถูกต้องตามหลักการของการสร้างข้อสอบ และแก้ไขตัวเลือกที่ผิดรูปไวยากรณ์ให้มีความถูกต้อง

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทองมงคล จำนวน 30 คน และนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น

โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbachs Alpha) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 :174) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82

2.6 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์เพื่อไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่ม

3.2 กำหนดรายการในแบบประเมินโดยพัฒนาจากการศึกษา แนวคิด และตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานกลุ่มจากหนังสือ ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ได้แบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่ม จำนวน 20 ข้อ

3.3 นำแบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC เลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไปนำมาสร้างแบบสอบถามต่อไป

3.4 นำแบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านทองมงคล จำนวน 30 คน และนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbachs Alpha) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 174) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71

3.5 จัดพิมพ์แบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มฉบับสมบูรณ์เพื่อไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง จากนั้นประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มด้วยแบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 6/2 โรงเรียนบ้านในลือค ตำบลทองมงคล อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใช้เวลาในการทำแบบประเมิน 5 นาทีก่อนการเรียน โดยใช้แบบทดสอบและแบบประเมินที่สร้างขึ้น

2. ทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ใช้เวลาสอนแผนละ 4 ชั่วโมง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ บอกความหมายคำศัพท์ เลือกใช้คำบุพบทตามความหมายและบริบทของประโยค และสามารถสนทนาถาม-ตอบเป็นประโยคได้อย่างถูกต้อง แผนการจัดการเรียนการสอนทั้ง 6 แผน มีเนื้อหาเกี่ยวกับ Places in school, school subjects, My classroom, Relationships, Occupations และ My housework โดยกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผนประกอบด้วย 5 ขั้นตอนการสอน คือ ขั้นการสอนที่ 1 ขั้นสร้างแรงจูงใจ ขั้นการสอนที่ 2 ขั้นใส่ใจเนื้อหา ขั้นการสอนที่ 3 ขั้นร่วมกันฝึกปฏิบัติ ขั้นการสอนที่ 4 ขั้นใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และขั้นการสอนที่ 5 ขั้นการประเมิน และในขณะทำการทดลองผู้วิจัยได้ประเมินความสามารถในการทำงาน

กลุ่มของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยให้นักเรียนทำแบบประเมินความสามารถในการทำงานภายในกลุ่มของตนเองเมื่อเสร็จสิ้นการสอนในทุกแผน การสอน

3. วัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 6/2 โรงเรียนบ้านในลือค ตำบลทองมงคล อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับก่อนการเรียนใช้เวลาทดสอบ 1 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมโดยใช้ t-test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระแก่กัน (t - dependent)

2. เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยใช้ t-test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระแก่กัน (t - dependent)

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการสอนโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมีความสามารถสูงกว่าก่อนเรียน

การอภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการสอนตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นการที่ผู้สอนจัดกลุ่มให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันจึงเป็นการจัดสภาพให้ผู้เรียนได้เรียนในสภาพที่ผ่อนคลาย โดยที่ผู้เรียนเก่งจะช่วยเหลือผู้ที่เรียนด้อยกว่า และบางครั้งจะพบว่าผู้เรียนที่อยู่ในวัยเดียวกันย่อมมีวิธีการสื่อสารหรืออธิบายให้เป็นที่เข้าใจกันได้มากกว่า การฟัง อธิบายจากครู ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้เรียนได้ให้การช่วยเหลือกันในทางวิชาการและจากการทำการสังเกตทักษะการฟังพูดของนักเรียนในแต่ละคนในขณะที่ปฏิบัติร่วมกัน ทำงานเป็นกลุ่มนั้นพบว่า ผู้เรียนที่เรียนไม่เก่ง เมื่อเข้ากลุ่มกับผู้เรียนที่เรียนเก่งแล้วทำให้มีความกล้าที่จะพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับเพื่อนในกลุ่ม ทั้งนี้ยังสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องจนถึงในระดับดีอีกด้วย สำหรับผู้เรียนบางคนที่มีพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่ดีนักเมื่อได้เข้าทำงานกลุ่มปฏิบัติกับเพื่อนในกลุ่มแล้วก็สามารถที่จะฟัง พูด อ่านได้ และพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนถึงในระดับปานกลาง จากที่ทำการประเมินนักเรียนในระหว่างการเรียนการสอน จึงทำให้ผู้สอนพบว่า การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมใน

กระบวนการเรียนการสอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งผลจากการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของสายใจ ชลินทรวัฒน์ (2550) ที่ทำการศึกษาทดลองกับผู้เรียนในระดับเดียวกัน นอกจากนี้ยังเป็นการทดลองสอนสาระวิชาภาษาอังกฤษเช่นกัน ซึ่งผลการทดลองก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน คือ ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

2. ความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปแม้ว่าครูอาจมีการกำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แต่ครูมิได้ติดตามกระบวนการในการทำงานของผู้เรียน โดยจะมุ่งเฉพาะผลสำเร็จของงานเท่านั้น ดังนั้นจึงมักพบว่าผู้เรียนจะจับกลุ่มเฉพาะกับเพื่อนที่มีความสนิทสนมหรือเพื่อนที่มีความรู้ ความสามารถในระดับเดียวกับตนเอง และในการทำงานก็ไม่เน้นบทบาทหน้าที่ที่ทุกคนจะต้องทำ และให้ความช่วยเหลือกัน ผู้เรียนจึงไม่ได้เรียนรู้หลักของการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะเผชิญในสังคมภายนอก การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจะช่วยเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริง เพราะลักษณะของการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองได้ลงมือปฏิบัติได้ทำงานกลุ่ม ได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ ทักษะการบริหาร การจัดการ การเป็นผู้นำ ผู้ตาม และที่สำคัญเป็นการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียนมากที่สุดวิธีหนึ่ง โรลเจอร์ (Richards and Rodgers, 2003 : 64-69) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมนี้มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพทางสังคม จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ และใช้ภาษาให้มากที่สุด และยังสอดคล้องกับแนวคิดของเบคอน (Bacon, 2007 : 1) ได้กล่าวถึง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า บทบาทของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นแตกต่างจากการสอนรูปแบบอื่น ๆ ในสมัยก่อนนั้น ครูมีบทบาทมากในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแต่ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารครูเป็นผู้ให้ความสะดวกและให้คำแนะนำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ครูยังคงเป็นผู้สร้างกิจกรรมหรือการฝึกหัด และให้คำแนะนำกับนักเรียนซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรม ผลของการสอนด้วยวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือ การมีส่วนร่วมของผู้เรียน อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกด้วยงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอรอุมา คำประกอบ (2550) ที่พบเช่นกันว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดของการมีส่วนร่วม หรือการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่มของผู้เรียนให้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 การนำแผนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมไปใช้ควรกำหนดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละขั้นตอนที่คำนึงถึง ความสามารถของนักเรียนและกระตุ้นให้นักเรียนพยายามปฏิบัติกิจกรรม หรืองานให้เสร็จทันตามเวลาที่กำหนด

1.2 ผู้สอนควรให้คำแนะนำ และมีส่วนร่วมในการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อให้กลุ่มของผู้เรียนมีสมาชิกที่ความสามารถ และสามารถทำงานกลุ่มกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ในการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนขณะเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พบว่าในระยะแรกผู้เรียนยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการที่ให้ทำงานกลุ่ม ดังนั้นจึงควรมีการปฐมนิเทศผู้เรียนให้เข้าใจวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูก่อน เพื่อให้การเรียนการสอนสามารถดำเนินไปอย่างราบรื่น

2. ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเพิ่มเวลาที่ใช้ในการทดลองการวิจัยทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการศึกษาผลของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานกลุ่ม ต้องอาศัยระยะเวลาในการทดลองเพิ่มมากขึ้น

2.2 ควรศึกษาการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วมกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน คือระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ เพื่อศึกษาถึงความสามารถของแต่ละกลุ่มว่าสูงขึ้น หรือแตกต่างกันหรือไม่

2.3 ควรนำกิจกรรมในการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปทดลองใช้และศึกษาตัวแปรในด้านอื่นๆของการเรียนการสอนภาษา เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ เพื่อเป็นการศึกษาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กัญญา ลินทนต์ศิริกุล. (2542). **หน่วยที่ 14 การวิจัยเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนในประมวล**

สาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน. นนทบุรี :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เกวลิน เฟื่องจันทร์. (2546). **การใช้เหตุการณ์เชิงวิพากษ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูด**

ภาษาอังกฤษและความตระหนักรู้ทางวัฒนธรรมในวงจรกิจ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์

มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กรมวิชาการ. (2544). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพฯ : องค์การ

รับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.

ทิศนา ขัมมณี. (2545). **กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางการพัฒนา และปัญหาข้อใจ.** กรุงเทพฯ :

พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น.** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

โรงเรียนบ้านในลือค. (2553). รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานของโรงเรียนบ้านในลือค อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ประจวบคีรีขันธ์
: เอกสารอัดสำเนา.

วัลัญญา วิศาลาภรณ์. (2541). การวิจัยทางการศึกษา : หลักการและแนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ.

วันชัย วัฒนวิทย์. (2546). การใช้เหตุการณ์เชิงวิพากษ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษ และความตระหนักรู้ในวัฒนธรรมในวงธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2550). โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนทฤษฎี
การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎี และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
สำนักงาน.

ภาษาต่างประเทศ

Bacon, S. (2007, February). Communicative language learning. Available:

<http://coe,sdsu.edu/eet/Articles/comlangteach/index.htm>.

Richards, J. C. and Rodgers, T. S. (2003). Approaches and methods in language teaching.
2nd ed. New York : Cambridge University Press.